

L'entrevista
Miquel Hernández-Bronchud Metge especialista en oncologia

Lluís Martínez

“Sempre m’ha atret la lluita contra el mal”

Som a prop de la curació del càncer?

Ara es curen fins a un 60 per cent dels càncers. Hi ha càncers que si es diagnostiquen a temps es curen gairebé sempre.

I l'altre 40 per cent?

S'avança. Jo espero que en cosa de 15 o 20 anys n'arribarem a curar fins a un 90 per cent. Però mai els curarem tots...

Per què?

El càncer és un conjunt de malalties, però també és un procés biològic. Si visquéssim fins als 150 anys, tots moriríem de càncer.

Per què costa tant de trobar-li un remei?

Perquè el càncer respon a un cúmul de mutacions al genoma. La natura és quasi perfecta, però no ho és del tot. No som immortals. El càncer que hauríem d'evitar, en canvi, és el prematur, el que afecta la gent jove.

És un problema preocupant?

A Catalunya és la principal causa de mortalitat de la gent en edat productiva. Fins i tot ha superat les malalties cardiovasculars.

Per què?

Les malalties del cor tenen uns factors de risc que els metges sabem controlar. En el càncer aquests factors de risc no són tan clars.

¿S'atreveix a pronosticar quan tindrem algun descobriment revolucionari?

No hi haurà cap remei revolucionari, però cada vegada tindrem medicaments menys tòxics i amb més punteria. No curaran el càncer, però el controlaran i milloraran la qualitat de vida del pacient.

Quan va començar a interessar-se pel càncer?

Als 17 anys, treballant com a tècnic en un laboratori del Chester County Hospital de Londres. Per què? Potser la motivació va ser romàntica. A mi sempre m'ha atret la lluita contra el mal.

I la seva aportació en aquesta lluita, en què es concreta?

Sóc pioner en la utilització clínica dels factors de creixement. Són proteïnes produïdes pel cos que fan créixer determinades cèl·lules. El 1987 vaig publicar el primer treball mundial sobre un factor que fa créixer els glòbuls blancs normals. És un medicament que s'utilitza a tot arreu i que ajuda a reduir els trastorns de la quimioteràpia i les infeccions, i que millora la qualitat de vida dels pacients.

RUTH MARGOT

PERFIL Miquel Hernández-Bronchud (Barcelona, 1957) és metge especialista en oncologia. El seu currículum és tan extens que ompliria les dues columnes de l'entrevista. Va tenir l'oportunitat d'estudiar a Cambridge i a Oxford, on va conèixer personatges com Stephen Hawking. El seu llibre *Principis d'oncologia molecular*, publicat als Estats Units i ara a Europa, ha arribat a la tercera edició. És un volum que recull treballs seus i d'altres especialistes punters sobre el càncer.

S'acaba de publicar la tercera edició del seu llibre *Principis d'oncologia molecular*. Per què va promoure aquesta obra?

Per l'exemple dels meus professors de Cambridge: amb pocs diners es poden fer grans coses. A Catalunya i a Espanya, en els últims 20 anys s'ha fet un esforç important en la recerca. Ara hi ha molts laboratoris dins i fora de les universitats, s'han establert xarxes i s'ha incrementat el pressupost. És important, però amb això no n'hi ha prou.

No?

No. Hem millorat molt, però ara hi ha un punt d'inflexió. Em fa por que caiguem en l'aparença, en la venda de fum, en el màrqueting excessiu. No cal un edifici que hagi guanyat un premi d'arquitectura per investigar.

I què cal, doncs?

És més important tenir bones idees i criteri, ser honest i treballar en un ambient adequat. És a dir, estar envoltat de persones amb les mateixes qualitats.

Vostè va passar bona part dels anys escolars a Itàlia. Com hi va anar a parar?

El meu pare era catalanista i anti-franquista. Arran de la vaga dels tramvies va tenir una sèrie de dificultats i vam marxar a Torí. Hi tinc molts bons records.

Com ara?

Em vaig fer molt amic de Renzo Levi, fill de Primo Levi. Cada dia fèiem els deures junts. Més endavant vaig traduir a l'anglès algunes poesies de Primo Levi.

El 1973 va tornar a Catalunya...

Sí, i estic molt content d'haver viscut aquells moments únics. Les expectatives, però també la por, deixen marcat quan ets adolescent.

“Em fa por que caiguem en l'aparença. No cal un edifici que hagi guanyat un premi d'arquitectura per poder investigar”

Té un bon currículum esportiu...

El tenia. A Itàlia havia jugat a bàquet amb un equip de Torí. Aquí em va fitxar el Joventut de Badalona. Primer als juvenils, després als júnior. Vam guanyar el campionat júnior d'Espanya l'any 1976.

I després?

Vaig començar a estudiar medicina a l'Hospital Clínic. Però en acabar segon em va sortir l'oportunitat d'anar a Cambridge. Per cert, l'única assignatura que em van convalidar va ser anatomia. El meu professor els va enviar una carta demanant la convalidació: deia que l'anatomia dels espanyols no devia ser gaire diferent de la dels anglesos, he! he!

Vostè ha publicat *A la búsqueda de un Dios perdido*. Un metge fent filosofia. Per quin motiu?

És un recull de situacions personals viscudes amb malalts de càncer que em preguntaven sobre el patiment humà i la mort.

Vostè creu en Déu?

Sí. Sense un Déu seria difícil trobar un sentit a la vida i la meravella que és la natura, l'univers i la nostra existència.

EN SÍNTESI

Embaràs

Marçal Sintès

En saber-se la notícia Barack Obama va declarar que l'assumptes restarà fora dels límits de la seva campanya.

Va explicar, com no podia ser d'altra manera, que el fet que la filla de Sarah Palin, Bristol –soltera, 17 anys–, estigui embarassada no afecta ni la seva actuació com a governadora ni com a possible vicepresidenta dels EUA. Potser perquè ells no s'han de presentar a les eleccions, alguns mèdia que donen suport als demòcrates no estan sent tan escrupolosos com Obama i han caigut en la temptació d'abordar l'assumpte tot provant d'enfocar-lo de manera negativa.

The New York Times, segurament el diari més influent del món, per exemple, oferia ahir un llarg article en què, entre d'altres coses, esgrimia l'embaràs de la noia per qüestionar John McCain i insinuar que s'havia precipitat a l'hora de seleccionar la seva companya de *ticket* electoral. Entra dins el guió que els mitjans prodemòcrates provin de desestabilitzar la candidatura de McCain. Tanmateix, s'equivocaran si insisteixen en l'embaràs de Bristol. Primer, perquè, com sap Obama, ficar-se en la vida privada d'algú –encara que es busqui, com fa el diari, una excusa per intentar legitimar la maniobra– és lleig i té un efecte negatiu en el prestigi de qui ho fa. Segon, perquè, abonant i fent costat a la seva filla, Palin és coherent amb el seu discurs polític (coherència demostrada a bastament per la mateixa governadora, que fa uns mesos va decidir tenir un fill amb síndrome de Down). Tercer, perquè a ningú no l'entusiasma l'avortament, encara que en defensi el dret. Per tant, que la noia vulgui ser mare (i casar-se amb el futur pare) difícilment pot ser vist com a dolent o negatiu per l'opinió pública, sigui més republicana o més demòcrata.